

ת"פ 19487/10/12 - מדינת ישראל נגד סרגיי סורג'יק

בית משפט השלום ברחובות

13 מרץ 2014

ת"פ 19487-10-12 מדינת ישראל נ' סורג'יק

בפני כב' השופטת אפרת פינק
המאשימה
נגד
הנאשם
סרגיי סורג'יק ע"י ב"כ עו"ד עזרא יצחקי מטעם הסנגוריה
הציבורית
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שני קופנהגן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

ב"כ הנאשם עו"ד עזרא יצחקי מהסנגוריה הציבורית

הנאשם בעצמו

הכרעת - דין

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן - "פקודת הסמים המסוכנים").
2. לפי המיוחס לנאשם בכתב האישום, ביום 23.4.2012, סמוך לשעה 9:25, בבית משפט השלום ברחובות, החזיק על גופו סם מסוכן מסוג AM2201 במשקל 0.74 גרם נטו, וזאת מבלי שהיו בידו היתר לכך בדין או ברשיון מאת המנהל.
3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום וטען שלא ידע שמדובר בסם.

הראיות

4. מטעם המאשימה לא העידו עדים, ולמעשה הוגשו לבית המשפט כל המסמכים הרלבנטיים (ת/1 - ת/9), בהיעדר התנגדות של בא כוחו של הנאשם.

5. לפי מזכר שערך מאבטח בית המשפט ברחובות, ברק מעתוק, ביום 23.4.12 (2/ת), בעת בדיקה שגרית בכניסה לבית המשפט ביקש מהנאשם להוריד את כובעו ובתוכו נמצא נייר מקופל החשוד כסם. לשאלתו של המאבטח באיזה חומר מדובר, ענה הנאשם "תה". גם אחראי המשמרת, המאבטח ליעוז פרידמן, ציין במזכר (1/ת), כי הנאשם אישר שהחומר החשוד בסם הוא שלו וטען שמדובר ב"תה". המאבטחים עיכבו את הנאשם עד להגעתו של השוטר ומסרו לשוטר את החומר שנתפס (3/ת). השוטר שהגיע לבית המשפט השלום מסר, כי הנאשם אמר לו שמדובר ב"דשא" (4/ת).
6. בהודעה שגבתה המשטרה מהנאשם ביום 23.4.12 (9/ת) מסר הנאשם, כי החומר שנתפס הוא סוג של עשב וכי הוא נוהג לעשן סמים מסוג "ניס גיא" כפעם בחודש. כן מסר כי החומר שנתפס אצלו נמצא אצלו מזה כחודש.
7. החומר שנתפס אצל הנאשם בבית המשפט נשלח לבדיקה במז"פ (5/ת - 7/ת) ולפי חוות דעת המומחה שהוגשה מטעם המעבדה האנליטית במז"פ, החומר זוהה כ-AM-2201 במשקל 0.74 נטו (8/ת).
8. הנאשם העיד בבית המשפט. בעדותו אישר הנאשם כי החומר נתפס אצלו במעטפה בתוך כובעו בעת שנכנס לבית המשפט (פרוטוקול הדין, בעמ' 3, שורות 10 - 11) וכן ציין כי אמר שמדובר ב"תה" או ב"טבק".

טענות הצדדים:

9. בסיכומיה טענה באת כוח המאשימה, כי הנאשם למעשה הודה בביצוע העבירה בה הוא מואשם, הן בהודעתו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט. הנאשם הודה בכך שהחומר נתפס בכובעו בעת בדיקה בכניסה לבית המשפט, אולם ניסה להרחיק עצמו ולטעון שאין מדובר בסם.
10. בסיכומיו טען בא כוח הנאשם, כי החומר המוגדר כסם שנתפס אצל הנאשם הוא בכמות קטנה ביותר של פחות מגרם. לטענתו, המדובר בחומר שבעבר לא היה מוגדר כסם אסור לפי פקודת הסמים המסוכנים וכי הוסף לרשימה שבתוספת הראשונה לפקודה רק ביום 29.3.12. המדובר בעדכון שפורסם רק ביום 5.4.12, דהיינו כ-18 ימים לפני האירוע נשוא האישום. מכאן טען, כי בעת שהנאשם רכש את החומר, כחודש לפני האירוע נשוא האישום, טרם הוגדר כסם אסור. לאור האמור טען בא כוחו של הנאשם, כי יש לבטל את כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק.

דין והכרעה:

11. בתיק שלפניי למעשה אין מחלוקת עובדתית של ממש. קיימות ראיות, שאינן שנויות במחלוקת, לכך שנמצא ברשות הנאשם בכניסה לבית המשפט ברחובות, חומר החשוד כסם. המאבטחים של בית המשפט דיווחו על מציאת החומר בכובעו של הנאשם (1/ת-2/ת). הנאשם הודה למעשה באחזקת החומר הן בהודעתו במשטרה והן בבית המשפט (9/ת) ופרוטוקול הדין, בעמ' 3, שורות 10 - 11). אין גם מחלוקת, כי בבדיקת המעבדה האנליטית במז"פ נמצא כי החומר שנתפס הוא סם מסוג AM-2201 במשקל 0.74 נטו (8/ת).
12. אין גם מחלוקת, כי החומר שנתפס בחזקת הנאשם הוא סם שהוסף רק ביום 29.3.12 לרשימת החומרים האסורים שבתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים (הודעת הסמים המסוכנים (שינוי התוספת הראשונה לפקודה), התשע"ב - 2012, ת"ק 7103, ו' בניסן, התשע"ב, 29.3.12). אין גם מחלוקת כי הודעה זו פורסמה שבעה ימים לאחר מכן, דהיינו ביום 5.4.12, 18 ימים לפני האירוע נשוא האישום.

13. מכאן שביום 23.4.12, בעת תפיסת החומר בחזקת הנאשם בכניסה לבית המשפט ברחובות, היה כבר מדובר בחומר האסור לשימוש לפי פקודת הסמים המסוכנים, אם כי הפך לחומר אסור זמן קצר קודם לכן.
14. לכאורה די בכך כדי לקבוע כי הנאשם עבר עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים.
15. בא כוחו של הנאשם טען, כי מאחר ושהנאשם קיבל את החומר בעת שלא מדובר היה בסם אסור ומאחר והפרסום בדבר הוספת החומר לרשימת הסמים המסוכנים נעשה רק 18 ימים לפני האירוע נשוא האישום, יש לבטל את ההרשעה מטעמים של הגנה מן הצדק. בתמיכה לטענתו הגיש לי פסק דין, שלפיו ראוי לקחת בחשבון את העובדה כי חומר הוסף לרשימת הסמים המסוכנים זמן קצר לפני ביצוע העבירה כנימוק להקלה בעונש מטעמים של הגנה מן הצדק (תפ (אשד') 4439-06-12 **מדינת ישראל נ' רוזנבוים** (פורסם בנבו, 11.3.13)).
16. השאלה המתעוררת היא, אפוא, אם למרות שקבעתי כי הנאשם עבר עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, יש נפקות, ואם כן, מהי אותה נפקות, של מועד הוספת ופרסום החומר שנתפס ברשימה האמורה.
17. כאמור, החומר המדובר הוכלל ברשימה שבתוספת הראשונה של פקודת הסמים במועד האירוע נשוא האישום. מכאן מתקיים עיקרון החוקיות הקבוע בחלק המקדמי לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "**חוק העונשין**"), בסעיף 1, כדלקמן:
- "אין עבירה ואין עונש עליה אלא אם כן נקבעו בחוק או על-פיו".
18. דבר הוספת החומר לרשימה שבתוספת הראשונה פורסם כדין לפני האירוע נשוא האישום ומכאן מתקיים סעיף 3(א) לחוק העונשין, הקובע, כי:
- חיקוק היוצר עבירה לא יחול על מעשה שנעשה לפני יום פרסומו כדין או יום תחילתו, לפי המאוחר."
19. נטל הבאת הראיות באשר לנסיבות המקימות הגנה מן הצדק מונח על כתפי הטוען לקיומה. בא כוחו של הנאשם לא הציג טיעון מפורט או פסיקה המצדיקה ביטול האישום בנסיבות אלו. הנאשם לא טען, למשל, לאכיפה מפלה וממילא לא הניח תשתית ראייתית מתאימה לטענה כזו (ראו, ישגב נקדימון **הגנה מן הצדק** (מהדורה שניה, 2009), בעמ' 411 - 414).
20. מוכנה אני לקבל כי בנסיבות מתאימות ניתן לקחת בחשבון לעניין העונש את הסמיכות בין כניסתו של החוק לתוקף לבין מועד ביצוע העבירה, וזאת במסגרת טענה להגנה מן הצדק (ראו גם: תפ (י-ם) 1784/06 **מדינת ישראל נ' אמר** (פורסם בנבו, 6.2.08), או כנימוק להקלה בעונש (ראו, למשל: תפ (ת"א) 7770-08 **מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' צור** (פורסם בנבו, 22.10.09)). אולם, מדובר בשיקול המתאים לשלב גזר הדין ואילו אנו מצויים כעת בהכרעת הדין.
21. הנאשם הודה בביצוע העבירה, הן בהודעתו במשטרה והן בבית המשפט בהחזקת החומר. אין מחלוקת כי החומר הוא סם שכבר הוגדר כאסור בהחזקה במועד האירוע. גם אם הנאשם רכש את החומר בעת שהיה חוקי ולא היה מודע לאיסור להחזיק את החומר שבידו, הרי טעות במצב המשפטי אינה פוטרת אותו מאחריות פלילית (סעיף 34ט לחוק העונשין). מדובר בעבירה נמשכת שקמה ממועד הפללת ההתנהגות, וזאת אף אם ההתנהגות החלה בטרם נכנס האיסור לתוקף. על כן, עצם החזקת הסם היא שמקימה את העבירה, ואין נפקא מינה אם בעת הכניסה למצב זה טרם

נאסרה החזקתו לפי דין (רע"פ 3400/13 סבג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.7.13).

22. לא הוכחה בפניי אכיפה מפלה ולא הורם הנטל לשכנע כי מתקיימות נסיבות המצדיקות את ביטול האישום מטעמים של הגנה מן הצדק. אין בכל אלה כדי למנוע מבא כוחו של הנאשם, אם יהיה מעוניין בכך, להעלות טענות מתאימות בשלב גזר הדין.

23. סוף דבר, ולאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים.

ניתנה והודעה היום י"א אדר ב תשע"ד, 13/03/2014 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק, שופטת

החלטה

נדחה לטיעונים לעונש ליום 25.5.14 בשעה 13:00.

מובהרת לנאשם חובת ההתייבבות וכי לא יקבל הזמנה נוספת. עוד מובהר לנאשם כי במידה ולא יתייצב יוצא כנגדו צו הבאה וניתן יהיה לדון בהעדרו.

ניתנה והודעה היום י"א אדר ב תשע"ד, 13/03/2014 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק, שופטת

קלדנית: איילת סוסן

